

Верховний
Суд

Вжиття заходів забезпечення позову, переданого на розгляд Лондонського міжнародного арбітражного суду.
Визнання і надання дозволу на виконання рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду

Ольга СТУПАК

суддя Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду

Висновки Верховного Суду у справах за заявами про вжиття заходів забезпечення позову, переданого на розгляд Лондонського міжнародного арбітражного суду

Постанова ВС від 08 червня 2023 року у справі № 22-з/824/316/2023 (І частина) Вжиття заходів забезпечення позову, переданого на розгляд Лондонського міжнародного арбітражного суду

Справа за заявою Integrity Resources Inc (Інтегріті Ресорсез Інк), поданою представником, про вжиття заходів забезпечення позову Integrity Resources Inc (Інтегріті Ресорсез Інк) та Welshmont Trade Limited (Велшмонт Трейд Лімітед) до ОСОБА_1 , Kernel Holding S.A. (Кернел Холдінг С.А.) та Filstar Limited (Філстар Лімітед), третя особа - Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Скай», про зобов'язання вчинити дії та скасування передачі частки у статутному капіталі, переданого на розгляд Лондонського міжнародного арбітражного суду (The London Court of International Arbitration, LCIA).

Верховний Суд, як суд апеляційної інстанції, дійшов висновку про необхідність задовольнити апеляційну скаргу: скасувати ухвалу Київського апеляційного суду від 01 березня 2023 року, ухвалити нове рішення, відмовивши у задоволенні заяви про вжиття заходів забезпечення позову.

Вжиті судом першої інстанції заходи забезпечення позову не можуть вважатися такими, що стосуються безпосереднього майна Відповідача 1 у арбітражі, до якого заявлена вимога про відшкодування збитків.

Необхідно звернути увагу, що у своїх вимогах, викладених у Заяві про арбітраж, які зачіпають корпоративні права Апелянта, мова не йде про формальне відновлення корпоративних прав. Відповідні вимоги мають уточнення, що таке відновлення має відповідати меті Угоди акціонерів. Саме з цієї точки зору арбітраж ЛМАС буде вирішувати цей спір.

Постанова ВС від 08 червня 2023 року у справі № 22-з/824/316/2023 (II частина)

Забезпечення позову має відповідати предмету та суті цього позову, меті, яка поставлена. У цьому випадку Суд першої інстанції не врахував всіх обставин справи та безпідставно встановив зазначену відповідність. Відсутні підстави говорити про доведеність того, що, з урахуванням сукупного змісту вимог Заяви про арбітраж, невжиття вжитих заходів забезпечення позову щодо активів Апелянта у разі рішення арбітражу ЛМАС на користь Позивачів у арбітражі: 1) виключить можливість відновлення структури корпоративного управління (корпоративної власності) ТОВ «ФК «Скай» у той спосіб, про який просять Позивачі у арбітражі; 2) виключить можливість передачі Позивачам у арбітражі акцій Filstar Limited (Філстар Лімітед) (Відповідач 2 у арбітражі) відповідно до умов Угоди акціонерів; 3) унеможливить відшкодування збитків Позивачів у арбітражі за рахунок Відповідачів у арбітражі, якщо неможливо буде досягнути мети першочергових вимог Позивачів у арбітражі. Останні два пункти стосуються й вжитих заходів забезпечення позову щодо 100 % частки у статутному капіталі ТОВ «ФК «Скай».

Враховуючи надані суду докази, відсутні підстави вважати, що єдиним активом, який може бути використаним для відповідного відшкодування збитків Позивачів у арбітражі у разі прийняття рішення ЛМАС на їх користь є саме зазначені активи (включаючи відповідні корпоративні права щодо Апелянта) ТОВ «ФК «Скай». Суд дійшов висновку про недоведеність того, що запропоновані Заявником заходи забезпечення позову є виключно необхідними та таким, без яких відшкодування у арбітражі ЛМАС буде неможливе.

Суд першої інстанції вищезазначене не врахував, що призвело до невідповідності його оскаржуваного судового рішення вимогам частин першої, третьої та п'ятої статті 263 ЦПК України.

Крім того, враховуючи підтверджене в судовому засіданні представниками Заявника продовження дії заходів забезпечення позову, передбачених проміжним наказом Окружного суду Нікосії (Кіпр) від 22 грудня 2022 року, паралельно із заходами забезпечення позову, вжитими Судом першої інстанції, які стосуються 100 % у статутному капіталі ТОВ «ФК «Скай», відбулось «подвійне» забезпечення, яке українським законодавством, зокрема статтею 150 ЦПК України, не передбачене.

Постанова ВС від 19 січня 2023 у справі № 22-з/824/899/2022

Вектор Енерджі Інновейшн FZCO просило суд [забезпечити позов](#) VectorEnergy Innovation FZCO до ТОВ «ТЕТ Груп» у справі, яка передана на розгляд [Лондонського міжнародного арбітражного суду](#), про стягнення 978 283,24 дол. США заборгованості за контрактом на постачання електроенергії від 26 жовтня 2021 року № RB-1021 шляхом накладення арешту на грошові кошти ТОВ «ТЕТ Груп».

Заява позивача про забезпечення позову ґрунтується лише на припущеннях щодо неможливості виконання судового рішення, яке буде винесено за результатами розгляду справи, яка передана на розгляд міжнародного комерційного арбітражу, за позовом представника Вектор Енерджі Інновейшн FZCO - Алексеева І. С. до ТОВ «ТЕТ Груп» про стягнення 978 283,24 дол. США заборгованості за контрактом на постачання електроенергії від 26 жовтня 2021 року № RB-1021, не містить обґрунтованих аргументів щодо наявності підстав для задоволення такої заяви.

Апеляційний суд як суд першої інстанції, розглядаючи заяву представника Вектор Енерджі Інновейшн FZCO про забезпечення позову, зазначеного не врахував та дійшов помилкового висновку про наявність підстав для задоволення цієї заяви, оскільки заявником [не надано належних та допустимих доказів на підтвердження того, що існує реальний ризик невиконання чи може бути утруднено виконання судового рішення у справі](#), яка передана на розгляд міжнародного комерційного арбітражу.

За таких обставин апеляційна скарга ТОВ «ТЕТ Груп» підлягає задоволенню, а ухвала Київського апеляційного суду від 16 листопада 2022 року - скасуванню.

Висновки Верховного Суду у справах за заявами про визнання та надання дозволу на виконання рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду

Постанова ВС від 27 липня 2023 у справі № 824/17/23

Визнання і надання дозволу на виконання рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду

Представник Товариства Прем`єр Енерджі Ес.Ар.Ел. (PREMIER ENERGY S.R.L) звернувся до Київського апеляційного суду (як суду першої інстанції) про визнання і надання дозволу на виконання остаточного арбітражного рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду від 21 грудня 2020 року у справі № 204588 за позовом Прем`єр Енерджі Ес.Ар.Ел. (PREMIER ENERGY S.R.L) до Товариства Адлер Енерджі ГмбХ (ADLER ENERGY GmbH) про стягнення грошових коштів.

Верховний Суд, за результатами розгляду апеляційної скарги, скасував ухвалу Київського апеляційного суду від 01 лютого 2023 року та справу направив для продовження розгляду до суду першої інстанції.

Повертаючи заяву стягувачу, Київський апеляційний суд зробив помилковий висновок, що ця заява не підлягає розгляду судом України відповідно до частини другої статті 475 ЦПК України.

Визнаючи скриншот транзакції грошових коштів недостовірним та недопустимим доказом суд першої інстанції не навів належних мотивів щодо цього, обмежившись лише констатацією таких обставини. Суд не скористався правом на витребування оригіналу даного доказу за наявності сумнівів у його достовірності, допустимості, що узгоджується із позицією, викладеною у постанові Великої Палати Верховного Суду від 21 червня 2023 року в справі 916/3027/21.

За результатами розгляду ухвалу Київського апеляційного суду від 01 лютого 2023 року скасовано, справу направлено для продовження розгляду до суду першої інстанції.

Постанова ВС від 28 липня 2022 у справі № 824/191/21 (І частина)

Компанія «PE INVESTMENT LIMITED», діючи через представника, звернулася до суду із заявою про визнання і надання дозволу на примусове виконання рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду.

Суд першої інстанції установив наявність в інвестиційному договорі від 28 лютого 2013 року № б/н, до якого згідно з актом про приєднання до договору, приєдналися також громадянин України ОСОБА_1 та громадянин Російської Федерації ОСОБА_2, арбітражного застереження про передачу усіх спорів, що виникають у зв'язку цим договором, включаючи спори щодо його існування, дійсності або розірвання, до Лондонського міжнародного арбітражного суду (London Court of International Arbitration), разом з тим зауважив, що в інвестиційному договорі відсутній підпис від імені Компанії «PE INVESTMENT LIMITED», і з аналізу його умов встановлено, що ця юридична особа не уповноважувала ОСОБА_1 та ОСОБА_2 діяти в імені та в інтересах компанії. З огляду на наведене, суд дійшов висновку, що Компанія «PE INVESTMENT LIMITED» не надавала згоду на вирішення спору в Лондонському міжнародному арбітражному суді, а отже, суд не мав компетенції розглядати та вирішувати цей спір, що відповідно до пункту с) Нью-Йоркської конвенції та підпункту «в» пункту 1 частини першої статті 478 ЦПК України є підставою для відмови Компанії «PE INVESTMENT LIMITED» у задоволенні заяви про визнання та надання дозволу на примусове виконання рішення цього арбітражного суду.

Верховний Суд не погодився з таким висновком суду першої інстанції та скасував ухвалу Київського апеляційного суду від 26 травня 2022 року та ухвалив нове судове рішення, яким задовольнив заяву «PE INVESTMENT LIMITED» про відшкодування збитків та компенсації з таких мотивів.

Постанова ВС від 28 липня 2022 у справі № 824/191/21 (II частина)

За змістом наданої представником заявника копії довіреності від 25 лютого 2013 року, виданої Компанією «NOYEX CAPITAL LIMITED» (Кіпр) (відповідача у арбітражному розгляді) на ім'я ОСОБА_2, передбачено право повіреного ОСОБА_2, у тому числі на здійснення операції, вчинення будь-які ділових питань та дій, що вимагають або є необхідними, або яким-небудь чином мають відношення до бізнесу і справ Компанії, та з цією метою підписувати, виконувати, складати, змінювати, модифікувати або скасовувати будь-які договори (контракти) та інші документи або подавати будь-які заяви і робити будь-які платежі або брати на себе зобов'язання щодо підписання або виконання будь-якого договору (контракту) та інших документів.

В інвестиційному договорі від 28 лютого 2013 року наявний підпис ОСОБА_2 як представника Сторони-3, якою відповідно до його преамбули є Компанія «NOYEX CAPITAL LIMITED», яка діє від свого імені та в інтересах ОСОБА_1 і ОСОБА_2, діючих спільно, які є бенефіціарними власниками агрохолдинга «ТАКО».

Таким чином, знайшли своє підтвердження доводи апеляційної скарги про необґрунтованість висновку суду першої інстанції щодо відсутності компетенції Лондонського міжнародного арбітражного суду на вирішення спору, передбаченого арбітражною угодою.

Постанова ВС від 26 травня 2022 у справі № 824/145/21 (І частина)

Ухвалою Київського апеляційного суду від 09 грудня 2021 року заяву компанії ЕМ-БІ-ЕЙ (MBA Community Loans PLC) задоволено.

Визнано та надано дозвіл на виконання рішення арбітражного суду, ухваленого ЛМАС у складі одноосібного арбітра Сесілії Ксу Ліндсі (Cecilia Xu Lindsey) 18 лютого 2020 року у справі № 194333 між ЕМ-БІ-ЕЙ Ком'юніті Лоунс ПІ-ЕЛ-СІ (MBA Community Loans PLC) та ОСОБА_1 про стягнення 91 380,52 дол. США збитків; відсотків на суму збитків за ставкою 8 % за період з 27 вересня 2018 року до дати сплати у повному обсязі; 10 138,25 фунтів стерлінгів арбітражних витрат, витрат на оплату юридичних послуг і видатків; відсотків на суму арбітражних витрат, витрат на оплату юридичних послуг і видатків за ставкою 8 % за період з 27 вересня 2018 року до дати сплати у повному обсязі. Видано виконавчий лист.

Ухвала Київського апеляційного суду як суду першої інстанції мотивована тим, що компанія ЕМ-БІ-ЕЙ (MBA Community Loans PLC) звернулася до суду із заявою про визнання та надання дозволу на виконання рішення ЛМАС у складі одноосібного арбітра Сесілії Ксу Ліндсі (Cecilia Xu Linsey) у арбітражній справі № 194333 між позивачем ЕМ-БІ-ЕЙ (MBA Community Loans PLC) (Ірландія) та відповідачем ОСОБА_1 (Україна) у межах встановленого законом строку, заявником до заяви долучено документи згідно з переліком, передбаченим статтею 476 ЦПК України, на час звернення до суду із заявою про визнання та надання дозволу на виконання рішення ЛМАС від 18 лютого 2020 року набрало законної сили, було остаточним для сторін та підлягало виконанню, **відповідач була належним чином повідомлена про арбітражний розгляд**, а рішення винесене арбітражним судом щодо спору, передбаченого арбітражною угодою.

Постанова ВС від 26 травня 2022 у справі № 824/145/21 (II частина)

Оцінюючи доводи сторони відповідача про неналежне повідомлення про арбітражний розгляд, Верховний Суд як суд апеляційної інстанції, погодився із судом першої інстанції, та врахував таке.

Регламент ЛМАС 2014 року дозволяє доставляти письмові повідомлення засобами електронної пошти.

Відповідно до пунктів 4.2. і 4.3. Регламенту ЛМАС 2014 року, якщо інше не буде вказано складом арбітражу, та якщо існує адреса, погоджена або вказана стороною з метою отримання будь-яких повідомлень у зв'язку з арбітражною угодою, або яка (у разі відсутності такої угоди або зазначеної адреси) зазвичай використовувалась у попередніх взаємодіях сторін, будь-яке письмове повідомлення (включаючи заяву та відповідь) може також бути доставлено такій стороні на цю адресу, і, будучи доставленим, вважатиметься отриманим такою стороною.

Доставка електронними засобами (включаючи електронну пошту та факс) може здійснюватися тільки за адресою, погодженою або вказаною приймаючою стороною з цією метою, або визначеною складом арбітражу. Отже, електронна адреса, на яку направляються повідомлення, має бути погоджена стороною арбітражної угоди.

Електронна адреса tamoroz@gmail.com погоджена ОСОБА_1 для направлення будь-яких повідомлень, оскільки ця адреса зазначена нею у пункті 9.7 кредитного договору, який містить арбітражну угоду.

Постанова Першої судової палати КЦС ВС від 17 вересня 2021 у справі № 824/199/20

Верховний Суд не погодився із судом першої інстанції, заяву Індумет Лімітед (Indumet Limited) про визнання і надання дозволу на виконання рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду у справі № 194531 від 05 червня 2020 року за позовом Індумет Лімітед (Indumet Limited) до Корпорації «Індустріальний Союз Донбасу» про стягнення боргу, задовольнив. [Визнав та надав дозвіл на примусове виконання на території України рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду](#) (місце проведення арбітражного провадження: м. Лондон, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії) у справі № 194531 від 05 червня 2020 року (склад арбітражу: доктор Галина Жукова, Анжеліна Велш, Девід Саттон (головуючий арбітр)) за позовом Індумет Лімітед (Indumet Limited) до Корпорації «Індустріальний Союз Донбасу» про стягнення боргу.

Верховний Суд під час розгляду справи керується тим, що клопотання про визнання і надання дозволу на виконання рішень міжнародних комерційних арбітражів національні суди розглядають у визначених законом процесуальних межах.

Відповідно до пункту (b) частини першої статті V Нью-Йоркської Конвенції у визнанні та виконанні арбітражного рішення може бути відмовлено на прохання тієї сторони, проти якої воно спрямоване, тільки якщо ця сторона надасть компетентній владі за місцем, де проситься визнання і приведення у виконання, докази того, що сторона, проти якої винесене рішення, не була належним чином повідомленою про призначення арбітра або про арбітражний розгляд чи з інших причин не могла надати свої пояснення.

Аналогічні положення містяться у підпункті б) пункту 1 частини першої статті 478 ЦПК України, якими передбачено, що суд відмовляє у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення. **Тягар доведення цих обставин покладається на сторону, яка заперечує проти визнання та надання дозволу на виконання запитуваного рішення.**

Постанова Першої судової палати КЦС ВС від 03 вересня 2020 у справі № 824/180/19

Верховний Суд апеляційну скаргу залишив без задоволення, а ухвалу Київського апеляційного суду від 24 лютого 2020 року - без змін. Встановивши, що Індумет СА (Indumet SA) звернулось до суду із заявою про надання дозволу на примусове виконання рішення ЛМАС від 25 березня 2019 року у справі № 173823 у межах встановленого законом строку; заявником до заяви долучено документи згідно з переліком, передбаченим статтею 476 ЦПК України; на час звернення до суду із заявою про надання дозволу на примусове виконання рішення ЛМАС від 25 березня 2019 року вступило в законну силу, було остаточним для сторін та підлягало негайному виконанню; боржники були належним чином повідомлені про арбітражний розгляд; кредитна угода, яка містить арбітражне застереження не дійсною не визнавалася, а рішення винесено арбітражним судом щодо спору, передбаченого арбітражною угодою, суд першої інстанції дійшов обґрунтованого висновку про наявність підстав для визнання рішення міжнародного комерційного арбітражного суду та надання дозволу на його виконання та видачу виконавчого листа. Підстав для відмови у задоволенні заяви судом не встановлено.

Ініціювання процедури банкрутства не може бути підставою для відмови у наданні дозволу на примусове виконання арбітражного рішення щодо боржника.

У справі, яка переглядалася, апеляційним судом вирішувалось питання визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, майновий спір з вимогами до боржника між сторонами у цій справі був вирішений до моменту порушення провадження у справі про банкрутство.

Постанова ВС від 30 травня 2019 у справі № 415/2376/15

Встановивши, що рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду від 30 квітня 2012 року у справі № 111798 набрало законної сили, справу розглянуто компетентним судом, строк пред'явлення рішення до примусового виконання не сплив, а виконання цього рішення не суперечить інтересам України, суд першої інстанції, з висновками якого погодився апеляційний суд, дійшов обґрунтованого висновку про наявність підстав для визнання та надання дозволу на примусове виконання зазначеного рішення іноземного суду.

Верховний Суд касаційну скаргу Корпорації «Індустріальна Спілка Донбасу» залишив без задоволення, а ухвалу Лисичанського міського суду Луганської області від 17 серпня 2017 року та ухвалу Апеляційного суду Луганської області від 10 листопада 2017 року - без змін.

Спростовуючи доводи боржників про необхідність встановлення факту повного чи часткового виконання рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду від 30 квітня 2012 року всіма солідарними боржниками, в тому числі Компанією «Reeferway Limited», апеляційний суд обґрунтовано виходив з відсутності доказів того, що станом 26 січня 2017 року будь-ким із жодним з боржників виконано зобов'язання за вказаним рішенням. У зв'язку з цим суд апеляційної інстанції дійшов правильного висновку про те, що твердження боржників про можливість повного чи часткового погашення заборгованості компанією «Reeferway Limited» ґрунтуються на припущеннях.

Практика Верховного Суду як суду касаційної інстанції у справах про визнання та надання дозволу на виконання рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду за правила ЦПК 2004 року

Постанова Першої судової палати КЦС ВС від 17 квітня 2019 у справі № 761/41709/17 (І частина)

Мостон Пропертіс Лімітед» (Moston Properties Limited) звернулось до суду із заявою про визнання та надання дозволу на виконання рішення Лондонського Міжнародного Арбітражного Суду від 22 вересня 2017 року у межах встановленого законом строку, заявником до заяви долучено документи згідно з переліком, передбаченим статтею 394 ЦПК України 2004 року. На час звернення «Мостон Пропертіс Лімітед» (Moston Properties Limited) до суду із заявою про визнання та надання дозволу на виконання рішення Лондонського Міжнародного Арбітражного Суду від 22 вересня 2017 року набрало законної сили, стало остаточним для сторін та підлягало виконанню, АТ «Укргазвидобування» було належним чином повідомлено про арбітражний розгляд, АТ «Укргазвидобування» не заявляло про відсутність у Лондонського Міжнародного Арбітражного Суду відповідної компетенції.

У статті 14 контракту міститься арбітражне застереження, відповідно до якого всі спори та розбіжності за цим договором підлягають якнайшвидшому врегулюванню шляхом переговорів (пункт 14.1). Усі спори та розбіжності, що виникають під час виконання цього контракту та не врегульовані шляхом переговорів повинні бути розглянуті арбітражем відповідно до Правил Лондонського Міжнародного Арбітражного Суду, які вважаються включеними шляхом посилання на цей пункт. Число арбітрів: один. Місцем розгляду або місцем проведення справи або арбітражу повинен бути Лондон. Мовою, яка використовується в арбітражі, повинна бути англійська. Законодавством, що регулює цей контракт, повинно бути матеріальне право України (пункт 14.2).

Контракт підписаний обома сторонами та в судовому порядку на час розгляду клопотання недійсним не визнаний.

Отже, стаття 14 контракту є арбітражним застереженням, укладеним сторонами у письмовій формі з дотриманням вимог статті 7 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж», у якому вони визначили спосіб вирішення спорів між ними, місце проведення засідань, визначили кількісний склад суду, мову тощо.

Постанова Першої судової палати КЦС ВС від 17 квітня 2019 у справі № 761/41709/17 (II частина)

Жодних належних та допустимих доказів того, що визнання та виконання Остаточного арбітражного рішення Лондонського Міжнародного Арбітражного Суду від 22 вересня 2017 року суперечить публічному порядку України ПАТ «Укргазвидобування» не надано.

Верховний Суд дійшов висновку, що суди першої та апеляційної інстанцій при вирішенні клопотання врахували узгоджені сторонами у визначеному законом порядку умови договору, який в силу приписів статті 11 ЦК України є підставою виникнення між сторонами спору певних прав та обов'язків, виконання і дотримання яких відповідає приписам статті 526 ЦК України. Узгоджені сторонами умови договору виключали необ'єктивні (упереджені, несправедливі) дії сторін зобов'язання стосовно одна одної.

Водночас заявником ПАТ «Укргазвидобування», всупереч положенням статті 204 ЦК України не надано належних та допустимих доказів того, що заступник Голови правління ПАТ «Укргазвидобування» Шленчак В. О., діючи на підставі довіреності від 19 грудня 2014 року № 2-2д, не мав відповідних повноважень на укладання арбітражної угоди.

Висновки судів першої та апеляційної інстанцій відповідають обставинам справи, які встановлені відповідно до вимог процесуального закону, а також узгоджуються з нормами матеріального права, які судами правильно застосовані.

Постанова ВС від 25 липня 2018 у справі № 761/41709/17 (І частина)

Компанія «Мостон Пропертіс Лімітед» (Moston Properties Limited) (далі - Компанія) звернулася до суду із клопотанням про визнання та надання дозволу на примусове виконання на території України остаточного арбітражного рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду від 22 вересня 2017 року про стягнення з публічного акціонерного товариства «Укргазвидобування» (далі - ПАТ «Укргазвидобування») суми основного боргу у розмірі 2 436 243,50 доларів США, 3 % річних з 1 жовтня 2015 року до повного виконання зобов'язання щодо оплати, арбітражних витрат у розмірі 97 415,02 фунтів стерлінгів.

Ухвалою Апеляційного суду міста Києва зупинено апеляційне провадження за апеляційною скаргою ПАТ «Укргазвидобування» до набрання законної сили рішенням у справі за позовом заступника Генерального прокурора - керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури в інтересах держави в особі Міністерства енергетики та вугільної промисловості України до ПАТ «Укргазвидобування» та Компанії про визнання контракту недійсним, яка розглядається Господарським судом м. Києва.

Ухвала суду апеляційної інстанції мотивована тим, що в Господарському суді м. Києві розглядається спір з приводу визнання недійсним контракту, укладеного між Компанією та ПАТ «Укргазвидобування», з підстав того, що він порушує публічний порядок, та на підставі якого було ухвалено рішення іноземного суду, яке просить визнати та надати дозвіл на його примусове виконання на території України заявник, а тому розгляд справи, яка переглядається, є неможливим до розгляду судом господарської юрисдикції справи про визнання контракту недійсним, у зв'язку із чим провадження підлягає зупиненню на підставі пункту 6 частини першої статті 251 ЦПК України.

Постанова ВС від 25 липня 2018 у справі № 761/41709/17 (II частина)

Єдиною підставою для зупинення провадження у процесі розгляду такої категорії справ є наявність в провадженні компетентного суду заяви про скасування рішення міжнародного комерційного арбітражу.

Однак, вирішуючи питання про зупинення провадження у даній справі, суд апеляційної інстанції доказів того, що в провадженні компетентного суду є заява про скасування рішення остаточного арбітражного рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду від 22 вересня 2017 року не навів, отже, законні підстави для зупинення провадження у цій справі відсутні.

Крім того, зупинивши провадження у справі, суд порушив право заявника на розумні строки розгляду справи. Межі зупинення провадження у справі не повинні призводити до зменшення розумного строку розгляду справи.

З урахуванням викладеного, ухвала суду апеляційної інстанції підлягає скасуванню за частиною третьою статті 406, пунктом 2 частини першої статті 409 та частиною шостою статті 411 ЦПК України із направленням справи до суду апеляційної інстанції для продовження розгляду.

Верховний
Суд

Дякую за увагу!